

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

PRÍLOHA RADOŠINSKÝCH NOVÍN

Číslo 1 - FEBRUÁR 2014

Človek je tak stvorený, že ho dojíma, keď vidí, že ho niekto miluje a čoskoro on tiež miluje toho, kto ho prv miloval. Takto vzniká láska Božia v srdci človeka. Z poznanej lásky vzniká láska.
(sv. Katarína Sienská)

Krst Pána

záver Vianočného a začiatok Cezročného obdobia z znamení Vianočného koncertu vo farskom kostole v Radošine

V posledný deň Vianočného obdobia sa vo farskom kostole konal 2. ročník Vianočného koncertu. Okrem detských speváčok – možno budúcich nasledujúcich herečiek a speváčok z Radošiny, sa tento rok niesol v znamení hercov a spevákov RND a súboru Hlavina, ktorých zabezpečila jeho vedúca JUDr. Mária Escherová. Toto „hviezdne“, na celom Slovensku známe obsadenie do prasknutia naplnilo kostol divákmi z Radošiny a množstvom hostí – príbuzných a obdivovateľov účinkujúcich. Za dlhoročné pôsobenie ochotníckeho súboru Hlavina už asi niet kultúrneho domu, Dom umenia Piešťany a scénu RND v Bratislave nevynímajúc, kde by nepoznali mená ako Miška Urbánková či Danko Matejovičová, ktorá bola na koncerte v sprievode priateľov z chrámového zboru z Bojnej. Najväčším „esom“ bola víťazka Gospeltalent 2009 z Považskej Bystrice Simona Martausová, nositeľka platinovej platne a herečka RND v hre Polooblačno. Drobné žieňa s neuveriteľnou charizmou predviedlo nádherným hlasom – nebudete veriť – ale vlastné piesne s hlbokými a všetkých oslovujúcimi textami. Stále milo usmiata tvár a nevnučujúce sa správanie, za ktorým bolo cítiť silnú vieru, naháňala

husiu kožu svojou schopnosťou zaznamenať v textoch devastáciu ľudských, žiaľ, nie iba vianočných hodnôt. Ako správna Celebrita s veľkým C, bez potreby medzi tie televízne patriť, spievala vyslovene pre divákov a Pánu Bohu na slávu.

Vrúčne slová moderátorky Hanky Gorylovej a nápad pána dekana Havrana uzavrieť koncert spoločným spevom nesmrteľnej Tichej noci a požehnaním urobili z koncertu krásnu ďakovnú bodku Pánovi, umiestnenému v svetlacom srdci pred sanktuáriom ako jezuliatku a živo prítomnému vo svätostánku.

S. Martausová, Foto: M. Mihálik

-st-

Foto: M. Escherová

Sedembolestná Panna Mária—patrónka Slovenska

„Ty si mať dobrotivá, patrónka ľútostivá, oroduj vždy za náš národ u svojho Syna.“

Dnes viac než inokedy potrebujeme ochranu Panny Márie, ktorá je patrónkou nášho národa. Modlitbou a rozjímaním o utrpení Panny Márie prosíme o obnovu viery a pokoja v našich srdciach, v našich rodinách, v našom národe i v celom svete.

Mons. Stanislav Zvolenský, predseda KBS a Mons. Marian Chovanec, generálny sekretár KBS vydali dekrét o vyhlásení „Roka Sedembolestnej Panny Márie“, ktorý sa začal 1.1.2014 a končí 31.12.2014. V tomto roku si pripomínáme 450. výročie prvého zázraku na príhovor Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne a 50. výročia potvrdenia Sedembolestnej Panny Márie za Patrónku Slovenska pápežom Pavlom VI., ktorý zároveň vyhlásil chrám v Šaštíne za Baziliku minor. Prítomnosť Panny Márie v našich národných dejinách dokazuje aj skutočnosť, že na Slovensku máme viac ako tisíc kostolov a kaplniek zasvätených Panne Márii Sedembolestnej.

Prvá zmienka o sviatku Sedembolestnej Panny Márie pochádza z roku 1412, keď sa spomína na cirkevnom sneme v Kolíne. Pre celú Cirkev ho však ustanovil pápež Benedikt XIII. v roku 1727. Panna Mária mala vo svojom živote mnoho bolestí. Celý jej život je popretkávaný nečakanými bolestnými udalosťami. Číslo sedem je v biblickej reči symbolickým číslom. Znamená plnosť, dokonalosť. Mariánski ctitelia vymenúvajú sedem najznámejších bolestí Božej Matky. V začiatkoch uctievania sa hovorilo o piatich bolestiach, ako sa uctievalo päť rán Krista Pána. Neskôr sa začalo uctievať sedem bolestí Panny Márie. Tým sa nechce obmedziť utrpenie na sedem historicky presne určených udalostí, ale sa chce naznačiť plnosť kalicha utrpenia, ktorý pila spolu s Kristom. Aby titul „Sedembolestná“ bol konkrétny, počítali sa historické momenty z jej života, ktoré znášala so svojím Synom v dňoch jeho najväčšieho utrpenia:

1. keď Ježiša zajali a bičovali
2. keď Ježiša predviedli pred Piláta a odsúdili
3. keď vyriekli nad Ježišom ortieľ smrti
4. keď Ježiša pribili na kríž
5. keď Ježiš vypustil ducha na kríži
6. keď Ježiša sňali z kríža
7. keď Ježiša uložili do hrobu

Neskôr sa rozšíril obraz bolestí aj z Kristovho detstva - Svätá Matka trpela:

1. keď počula Simeonovo proroctvo o meči, ktorý jej prebodne srdce
2. keď utekala do Egypta, keď Herodes vraždil neviniatka
3. keď hľadala strateného Ježiša v Jeruzaleme
4. keď Ježiša zajali a odsúdili
5. keď Ježiš zomieral na kríži
6. keď Ježiša zložili z kríža
7. keď Ježišovo telo kladli do hrobu

Pokúsme sa uvažovať o siedmich bolestiach Panny Márie, ako ich spomína stáročná tradícia a ľudová zbožnosť katolíckej cirkvi. O tom, ako by sme aj my tieto Máriine bolesti mohli rozpoznať vo svojom živote.

Prvou bolesťou bola Simeonova predpoveď „... tvoju dušu prenikne meč bolesti...“. Je to bolesť spôsobená slovom. S Máriou sa môžeme stotožniť vtedy, keď počujeme i my slovo, ktoré nás zraní: nevyliciteľná choroba, alebo že dieťa, ktoré sa má narodiť, nebude zdravé, alebo iná zlá správa. Toto sú chvíle zjednotenia sa s našou Matkou.

Druhou bolesťou bol útek do Egypta „... vstaň, vezmi dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta...“. Toto bola bolesť spôsobená neistým osudom milovaného človeka. Je veľa vecí, ktoré nám alebo na-

ším blízkym spôsobujú neistotu ohľadom budúcnosti: nezamestnanosť, existenčné problémy, alebo vyčíňanie zlých ľudí. Toto sú chvíle, kedy znášame ten istý údel ako sv. Rodina. Netreba ani tu strácať nádej v obrátenie zla na dobré.

Tretou bolesťou je hľadanie Ježiša v chráme „... vrátili sa do Jeruzalema a po troch dňoch ho našli...“. Toto je bolesť spôsobená stratou milovaného človeka. Vždy, keď sa nám deti alebo iní blízki stratia, či už mravným spustnutím, stratou viery alebo idú cestou, ktorej my nerozumieme, prežívame bolesti, ktoré prežívala Mária a Jozef. Ani tu netreba byť pasívny, ale treba uvažovať, čo je ešte možné urobiť, aby sa veci, alebo aby sme sa my sami zmenili.

Štvrtou bolesťou bolo stretnutie sa s Ježišom na krížovej ceste „... šiel za ním veľký zástup mužov a žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali...“. Toto bola pre ňu bolesť spôsobená ponižovaním a zahanbovaním milovaného človeka. Niet na svete väčšej bolesti ako strata cti, ktorá sa prejavuje tým, že ľudia si z nás alebo našich blízkych robia posmech, pohrdajú nami, majú nás či ich, za nič. Toto sa môže stať, keď nás nespravodlivo obvinia, alebo keď človek ochorie na psychickú chorobu, ktorá celkom zmení podstatu jeho osobnosti. Ťažko nám je prizerať sa na človeka, ktorý takto trpí.

Piata bolesť bol pohľad na zomieranie Ježiša na kríži. „... pri Ježišom kríži stála jeho Matka, sestra jeho matky Mária Kleopasova a Mária Magdaléna...“. Toto bola bolesť z utrpenia milovaného človeka. Ježiš veľmi trpel, a Mária nemohla, i keby bola chcela, urobiť nič. Toto utrpenie sa v našom živote odohráva, keď vidíme trpieť svojho blízkeho: telesne, duševne i duchovne. Vidíme jeho bolesť, trápenie, bezsenné noci a nemôžeme pomôcť. Iba sa prizerať. Čo však pomôže, je aj obyčajná prítomnosť ako v prípade Márie a Ježiša.

Šiesta bolesť bolo prijatie mŕtveho Ježiša z kríža do lona. „... keď ho sňal, zavinul ho do plátna...“. Toto bola bolesť zo smrti milovaného človeka. Mária prežívala najväčšiu stratu svojho života. Ježiš ležal mŕtv v lone, z ktorého sa narodil. Je veľa foriem smrti, z ktorých sa skladá náš život, kým nepríde smrť definitívna. Musíme odumrieť veciam, vzťahom, závislostiam a sebe samým. A to preto, aby sa v nás mohol lepšie a v plnšej miere rozvinúť život.

Siedmou bolesťou Panny Márie bolo uloženie Ježišovho tela do hrobu. „... v tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v nej nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša...“. Toto je bolesť z odlúčenia od milovaného človeka.

I v našom živote sú bolestné odlúčenia. Niektoré časné, niektoré definitívne - napríklad smrť. Je vecou viery prijať fakt, že ani smrťou sa život, a teda ani naše vzťahy nekončia, iba sa mení ich podoba. Aj my sa raz znova stretneme. Toto je lekcija pre nás. Smrť nie je koniec, smrť je začiatok. A preto žijeme náš život v nádeji. Mnohému vo svojom živote nerozumieme. Veľa vecí a ľudí nám spôsobí ťažkosti a veľké utrpenie. Prijmime to ako Sedembolestná Panna Mária. Ani krik, ani zúfalstvo, ani hnev nie je riešením. Riešením je prijatie bolestí, odovzdanie sa Bohu a dôvera v neho, že nás neopustí. Tomu nás učí i Sedembolestná Panna Mária. A ako prežijeme tento rok? Denne s dôverou prosíme Sedembolestnú, aby vyprosovala nášmu národu dar zachovania kresťanskej viery a aby posilňovala našich biskupov, kňazov, naše rodiny i mládež. Podporme naše prosby obetovaním nášho utrpenia. Dokážeme to urobiť s pohľadom upriameným na Bolestnú Matku. A preto s dôverou opakujeme: „**Orodaj za nás Matka Sedembolestná, aby sme sa stali hodní prisľúbení Kristových.**“

Zdroj: P. Bubák SVD - Sedem bolestí Panny Márie
Spracovala: M. Bušíková

Cholula a Panna Mária pre neriešiteľné situácie

Ešte na začiatku 16. stor. bola Cholula mocným a významným strediskom obchodu pod vládou Aztékov. Počas pochodu španielskych dobyvateľov, ktorých viedol Hernán Cortéz, sa tu zastavili. Keď zistil, že nepriateľ (domorodí obyvatelia) má v pláne jeho vojská krvavo obetovať, nastali kruté boje medzi Španielmi a domorodými obyvateľmi. Španieli obsadili najväčšiu pyramídu Mezoameriky, o ktorej vtedy ešte netušili. Vtedy už bola opustená a príliš veľká, aby bola zrúcaná. Bola stavaná po etapách asi 1000 rokov (300 pred n.l. - 700 n. l.). Keď mali obsadený tento vysoký kopec, pozorovali najmä v noci na vrchole svetlo. Asi po dvoch týždňoch, keď svetlo tam stále svietilo, začali na vrchole španielski vojaci kopať. Vykopali sošku Panny Márie. S touto soškou potom chodili do bojov proti Indiánom. Napriek tejto skutočnosti si ju neskôr Indiáni prisvojili a nazvali ju Panna Mária pre neriešiteľné situácie. Teraz tu na vrchole starodávnej pyramídy stojí prekrásny kostol z konca 16. stor. zasvätený Panne Márii. Za jasného počasia je odtiaľ krásny výhľad na mesto i na sopky Popocatepetl a Iztacchuatl, o ktorých som písala v minulom čísle. Soška P. Márie je na hlavnom oltári. Zaují-

mavosťou je, že pútnici, ktorí sem prichádzajú vo veľkom počte, jej ako dar prinášajú šaty. Ako často ju prezliekajú, som sa nedozvedela, ale šiat má plnú miestnosť nachádzajúcu sa za oltárom.

Záhadou je, ako sa soška dostala na vrchol pyramídy, keď kresťanstvo do Mexika priniesli až španielski misionári.

Počas bojov pri dobývaní tohto územia kanónom odstreli kus tohto „kopca“ a vtedy sa ukázalo, že je to opustená pyramída - Gran pirámide de Tepanapa. Táto odkrytá časť je dôkazom veľkolepej stavby Aztékov. Len niekoľko kilometrov od Choluly sa nachádzajú dva krásne kostoly. Tie postavili indiánski remeselníci, keď ich Španieli donútili zriecť sa ich pôvodného kultu Quetzalcóatl. V kombinácii predkolumbovských a európskych motívov a techník vzniklo rozprávkové a neprehliadnuteľné „indiánske baroko“.

Kostol v Santa Maria Tonantzintla navrhl Indiáni, aj ho celý postavili. Kostol patrí k najúžasnejším umeleckým dielam na západnej pologuli. Každý centimeter je zdobený polychrómom a zlatom tesanými ozdo-

bami. Vidíme tu vyobrazeného Krista s členkou, anjelov s indiánskymi ozdobami, kvetiny, špirály typické pre Indiánov. Ak tento kostol niekedy navštívite, nezaбудnite sa pozrieť na zrkadlá, ktoré sa nachádzajú po oboch stranách hlavného oltára. Predstavujú múdrosť, mravnosť, pravdu a ľudskosť.

K pyramídam sa ešte vrátim nabudúce do mesta Teotihuacán, ktoré bolo metropolou západnej pologule a súčasníkom starodávneho Ríma.

Mária Vlasáková

Foto: prevzaté z materiálov o Mexiku

Dekanátny ples koledníkov DN

8. februára sa konal dekanátny ples koledníkov v Radošine. V dekanáte Radošina sa koledovalo v štyroch farnostiach – v Ardanovciach, Horných Obdokovciach, Nitrianskej Blatnici a Radošine.

Ples sa začal v kostole. Od 10,30 do 11. hod. sa zástupcovia spomínaných farností spoločne pomodlili radostný ruženec, a to tak, že z každej farnosti sa jeden desiatok predmodlieval jeden zástupca a z Radošiny dvaja. O 11. hod. sa začala svätá omša. V homílii prečítal pán dekan deťom veľmi pôsobivú a poučnú rozprávku o štvrtom kráľovi, ktorého však Gašpar, Melicher a Baltazár odbehli, lebo cestou nedokázal nepomôcť tým, čo to potrebovali a hoci celý svoj život hľadal Mesiáša, on sa mu vždy predstavoval v biednych a chorých. Takže jeho putovanie bolo naplnené službou druhým podľa Ježišovho príkazu, hoci ho vtedy ešte nepoznal.

Do svätej omše sa aktívne zapájali deti zo všetkých farností:

- Nitrianska Blatnica čítaním 1. čítania a žalmu
- Horné Obdokovce čítaním prosieb
- Ardanovce nesením obetných darov

- Radošina hudbou a spevom. Na kayborde a organe hrala Zuzka Valovičová, spievali dospelé speváčky i detský spevácky zbor. Po krásnej svätej omši (tak ju zhodnotili všetci prítomní) pokračoval ples v plesovo vyzdobenej svadobke kultúrneho domu. Po krátkom príhovore p. dekana Havrana a modlitbe pred jedlom, ktorú tiež predniesol on, nasledoval obed a sladké pohostenie.

Potom sa farnosti predstavili. Jeden určený zástupca každej farnosti pohovoril o tom, ako sa na koledovanie pripravujú, koľko rokov koledujú, akú má koledovanie u nich odozvu...

Bolo to poučné a zároveň povzbudzujúce, lebo všade sa koledovaniu venujú s plným nasadením.

Nasledovali tance, súťaže, hry pod vedením Danky Neumannovej, ktorá vie deti dostať do správneho varu. Medzi deťmi sa vytvorila úžasná súdržná atmosféra, čoho dôkazom bolo veľa smiechu a najviac žiadaný „belgický tanec“, v ktorom sa tancuje spolu a deti sa vo dvojiciach za sebou vymieňajú a tancujú všetci so všetkými. Takto sa zabávali až do siedmej večer a len ťažko sa rozchádzali. Veľmi nás tešila niektoré poznatky z plesu: 101 prítomných detí a ich vedúcich vytvorilo jedno krásne veľké spoločenstvo. V kuchyni pracovalo deväť ochotných mám a Tomáš Vatrška, ktorý sa už dru-

hýkrát veľmi dobre zhostil úlohy „časnika“. Hudobnú aparatúru každoročne bez nároku na odmenu požičiava a obsluhuje rodina Stanka Tomašoviča ml.

Mamy koledníkov napiekli a poslali veľa sladkých i slaných dobrôt. Všade sme sa stretali s ochotou a nezištnosťou. Výdatná podpora sa nám dostala od p. dekana ako hlavného zastrešovateľa a sponzora akcie vo svojom dekanáte. Pán Boh zaplať všetkým!

DN Radošina

Foto: M. Bušíková

OZNAMY

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY 3—4/2014

Všeobecný: Aby všetky kultúry rešpektovali práva a dôstojnosť žien.		
Evanjelizačný: Aby mnohí mladí prijali pozvanie Pána na zasvätenie svojho života ohlasovaniu evanjelia.		
Úmysel KBS: Za prijatie posolstva evanjelia vo všetkých národoch a kultúrach, aby evanjelium bolo dušou spoločnosti.		
Od 1. marca 2014 budú večerné sv. omše o 18. hodine.		
ADORÁCIA		
V Radošine na prvý piatok od 15. hod. do 18. hod. V Radošine 19. marca celodenná poklona.		
VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA		
Denne — okrem nedele, pol hodiny pred sv. omšou vo farskom kostole K prvému piatku:		
• V Radošine v pondelok od 16.30 do 18.00 hod., v stredu po rannej sv. omši, v piatok od 15.00 do 16.30 hod. • V Behynciach v utorok od 16.00 do 18.00 hod. • V Bzinciach vo štvrtok od 17.00 do 18.00 hod.		
Farská knižnica informuje: Otváracie hodiny farskej knižnice zriadené v priestoroch obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú: streda od 13.00 do 16.00 hod.		
KATECHÉZA		
Sviatosť krstu: Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne, alebo telefonicky (038 5398281, 0905 345869). Sviatosť krstu sa udeľuje jedenkrát v mesiaci, a to v tretiu nedeľu mesiaca.		
Sviatosť manželstva: Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o udelenia sviatosti manželstva.		
Príprava dospelých na prijatie sviatostí: Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, prípadne iných sviatostí, trvá dva roky.		
VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI		
MAREC 2014		
5.	Popolcová streda	deň pokánia
9.	Prvá pôstna nedeľa	
16.	Druhá pôstna nedeľa	
19.	Sv. Jozef, ženích Panny Márie	slávnosť
23.	Tretia pôstna nedeľa	
25.	Zvestovanie Pána	slávnosť
30.	Štvrtá pôstna nedeľa	
APRÍL 2014		
6.	Piata pôstna nedeľa	
13.	Nedeľa Utrpenia Pána—Kvetná nedeľa	
17.	Veľký piatok—Slávenie utrpenia a smrti Pána	
18.	Biela—Svätá sobota—Vigília Pánovho zmŕtvychvstania	
20.	Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania	slávnosť
25.	Sv. Marek—evanjelista	sviatok
27.	Nedeľa Božieho milosrdenstva	
29.	Sv. Katarína Sienská—panna, učiteľka Cirkvi, patrónka Európy	sviatok

Všeobecný: Aby vlády podporovali ochranu stvorenstva a spravodlivé rozdelenie prírodných zdrojov.
Evanjelizačný: Aby vzkriesený Pán naplňal nádejou srdcia tých, ktorí sú skúšaní bolesťou a chorobou.
Úmysel KBS: Za dar lásky, aby sme dokázali milovať Boha i našich blížnych čistým a láskavým srdcom, ktoré nie je zaťažené egoizmom.
SPRÁVY ZO ŽIVOTA FARNOSTI
♦ 15. decembra 2013 sa koledníci Dobrej noviny našej farnosti zúčastnili na vysielacej svätej omši v Nitre. Generálny vikár Mons. Peter Brodek požeňnal koledníkov a vyslal ich roznášať radostnú zvesť o narodení dieťaťa Ježiša po domoch. Na záver požeňnal tiež kriedu, ktorou koledníci značili veraje dverí. ♦ V sobotu 13. decembra bola „spoločná“ predvianočná spoveď. Sviatosť zmiernenia prijal veľký počet veriacich. ♦ V pondelok 23. decembra odsľúžil p. dekan Havran posledné roráty, v popoludňajších hodinách dobrovoľníci vyzdobili kostol pred vianočnými sviatkami. Stromčeky pre kostol darovali veriaci z farnosti. ♦ Vigília Narodenia Pána bola v r. 2013 o 22,30 hod., aby sa na nej mohli zúčastniť aj deti. Spolu s dospelými zaplnili kostol a vytvorili krásne spoločenstvo. ♦ V deň slávnosti Narodenia Pána—25. 12.—bola mimoriadne slávnostná sv. omša v krásne vyzdobenom kostole, obohatená nádherným spevom speváckeho zboru. Popoludní roznášali dobrú novinu koledníci vo všetkých obciach farnosti. ♦ Na 2. sviatok vianočný pozvali skupinu Paškovcov s terchovskou muzikou do Bzínec, potom na pozvanie p. dekana obohatili svojím vystúpením aj sv. omšu v Radošine. ♦ Na sviatok Svätej rodiny 29.12. bola popoludní jasičková slávnosť. Početná účasť veriacich a ochota rodičov nacvičiť so svojimi ratolesťami vystúpenie pre Ježiška urobili z nej milé popoludnie. ♦ 30. decembra zriadila Mgr. H. Gorylová farskú fejsbukovú stránku, na ktorú kladne zareagovalo veľa detí i dospelých. Prvou výzvou bol oznam o uskutočnení vianočného koncertu. ♦ V posledných dňoch roka—31. decembra—sa skončil Rok sv. Cyrila a Metoda. Večerná sv. omša bola jednak poďakovaním zaň, ale aj za všetky prijaté milosti v uplynulom roku. Ako každý rok, oznámil v nej p. dekan štatistické údaje o počte krstov, sobášov, úmrtí a tiež o finančnom hospodárení. ♦ 1. januára, v prvý deň nového roka a na slávnosť Panny Márie Bohorodičky prečítal p. dekan pastiersky list otcov biskupov k vyhláseniu Roka Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska. ♦ Na sviatok Zjavenia Pána požeňnal p. dekan vodu a kriedu. V homílii oslovil veriacich obraz putovania troch kráľov ako pútnikov, ktorí v pokoji a istote putujú len v dôvere v Božie vedenie. ♦ 12. januára—na záver Vianočného obdobia—sa konal vo farskom kostole Vianočný koncert. ♦ Od 18. do 25. januára prebiehal Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Veriaci sa na modlitbách schádzali počas celého týždňa. ♦ 19.1. bola prvá z plánovaných každomesačných sv. omší za detí a študentov, v ktorej sa p. dekan v homílii venuje im, deti a mládež sa zapájajú spevom, čítaniami a nesením obetných darov. ♦ V nedeľu Obetovania Pána (2. februára) požeňnal p. dekan veriacim prinesené sviece a vyzval ich, aby ich používali počas roka pri životných „búrkach“. ♦ Na sviatok sv. Blažeja (3.2.2014) dostali veriaci na záver sv. omše svätoblažejské požeňnanie. ♦ 8. februára sa konal po štvrtý raz dekanátny ples koledníkov DN v Radošine (samostatný príspevok).